

accesoriu : principala chestiune este ca spectacolul să atragă. Teatrul Popular al lui Jean Vilar, sau „Centrele de artă dramatică”, înființate în 1947 în câteva orașe de provincie, reprezintă apreciable dar insuficiente eforturi de a rezolva criza de spectatori printr-un repertoriu adecvat.

Dacă în țările apusene criza de spectatori creează teatrului perspective afarmante, în schimb o țară ca Finlanda deține în privința teatrului popular o situație mult privilegiată. Finlanda are numeroase trupe de teatru născute în sinul uzinelor sau fabricilor. Unele s-au profesionalizat, și din 33 de trupe profesioniste cite există în țară, 24 sînt trupe teatrale muncitorești. Teatrul muncitoresc a devenit aici în același timp o instituție și o formă de educare populară, cu un profil foarte interesant. Încă de la începuturile sale (spre sfîrșitul secolului trecut), ca replică la politica țaristă, teatrul muncitoresc finlandez devine un vehicul al aspirațiilor naționale ale poporului. Succesul său se explică, în primul rînd, prin natura repertoriului, alcătuit cu osebire din piese ce oglîndesc realități și dezbate idei interesînd publicul larg. În afara celor 24 de trupe profesioniste Uniunea Teatrelor Muncitorești mai numără 84 de trupe de amatori, dar în afara Uniunii mai există alte 400 de grupări teatrale. Uniunea organizează (dîn anul 1920) cursuri populare de artă dramatică, redactează revista „Arta scenică muncitorească”, apoi lucrări teoretice, organizează concursuri, iar în 1948 a fundat și o școală superioară de artă dramatică. Această școală nu este oficială : în Finlanda, unde teatrul are o bază populară atît de largă, teatrul nu este o instituție privată, dar nici de stat. În anumite condiții, statul subvenționează unele teatre (care au un număr minim de actori, sau cel puțin 100 de reprezentații anual, cu 6—8 piese etc.) cu o sumă echivalentă cu 50% din cifra salariilor. Așadar, și în Finlanda, statul lasă teatrul, din punct de vedere material, în bună parte pe seama municipalităților, a firmelor comerciale și a generozității persoanelor particulare.

Sumara trecere în revistă a formelor ce îmbracă în diversele țări capitaliste acțiunea de atragere a publicului larg spre teatru ilustrează, în fapt, impusul — l-am numi în lanț închis — pe care-l cunoaște teatrul contemporan din Apus. Deși soluții-

le preconizate nu rezolvă decît în măsură incompletă problema esențială care este aceea a repertoriului, ele sînt meritorii și mai ales exemplifică devotamentul acelor animatori care, pentru a le înfăptui, au de învins numeroase greutăți, printre care indiferența oficialității guvernante se situează pe prim plan.

Ovidiu DRIMBA

In cinstea mării sărbători

Majoritatea teatrelor din R.S.S. Ucraina și-au definitivat repertoriul în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Peste 14 teatre au inclus în repertoriu piesa lui N. Pogodin : *Orologiul Kremlinului*, alături de care *O singură noapte* de B. Gorbатов, *Gînduri despre Britanka* de I. Ianovski, *Se clatină barca* de I. Galan, *Cercul de foc* de M. Dranov, ca și altele, completează afișul festiv al teatrelor ucrainene. Ministerul Culturii al R.S.S. Ucraina a inițiat un festival republican al teatrelor muzicale și de dramă. Concursul se va desfășura în trei faze : prima, în orașul de reședință al fiecărui teatru, a doua, în orașele Kiev, Lvov, Dnepropetrovsk, Stalino, Simferopol, iar ultima, finala, la Kiev. Spectacolele distinse în cadrul festivalului vor fi prezentate la Moscova. Festivalul teatral se va desfășura paralel cu un concurs de piese originale dedicate problemelor de actualitate. Desfășurînd festivitățile în cinstea Marelui Octombrie sub semnul întăririi legăturilor culturale cu republicile frățești, R.S.S. Ucraina va găzdui în zilele sărbătoririi câteva formații teatrale din R.S.S. Lituaniană și Bielorusă. Totodată, spectatorii din Kiev vor avea prilejul să vizioneze citeva spectacole oferite de un colectiv artistic din Leningrad. La rîndul lor, actorii ucraineni vor întreprinde turnee la Leningrad și Baku.

Zilnic, presa sovietică ne aduce noi ecouri despre acțiunile întreprinse de teatrele sovietice în cinstea acestei mărețe sărbători. La Leningrad și Erivan, la Chișinău și Frunze, activitatea oamenilor de teatru sovietici se desfășoară sub semnul aceleiași strădăni pentru transformarea celei de a 40-a aniversări a Revoluției din Octombrie într-o măreață demonstrație a virtuților creatoare ale artei teatrale sovietice.